

BETÆNKNING**Afgivet af Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget****vedrørende****Forslag til Inatsisartutlov om fiskeri***Fremsat af Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst***Afgivet til forslagets 2. behandling**

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen, Inuit Ataqatigiit, formand

Medlem af Inatsisartut Jens Napâtôk, Naleraq, næstformand

Medlem af Inatsisartut Harald Bianco, Inuit Ataqatigiit

Medlem af Inatsisartut Mikivsuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit

Medlem af Inatsisartut Jens Kristian Therkelsen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Karl Tobiassen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Jens-Frederik Nielsen, Demokraatit

Udvalget har efter 1. behandlingen 11. april under FM2024 gennemgået forslaget.

1. Forslagets indhold og formål

Naalakkersuisut beskriver, at forslaget bygger på principper om at sikre, at fiskeressourcerne er samfundets ejendom, biologisk bæredygtighed, økonomisk bæredygtighed, social bæredygtighed, armslængde i forvaltningen, samt at sikre dataindsamling og gennemsigtighed i forvaltningen. I dette øjemed, indeholder forslaget bl.a., at der efter en overgangsperiode vil kræves, at fiskeriaktører i Grønland skal have 100% grønlandsk ejerskab, samt at kvoter gøres tidsbegrænsede. Der indføres en delvis IOK-ordning (individuel omsættelige kvoter) i indenskærs hellefiskeri i område 47 samt IOK i andre fiskerier. Desuden har forslaget justeringer af kvoteloft, ejerskabsforhold, samt opdateringer af dataindsamlingsmetoder.

2. Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Der var en bred debat om forslaget under 1. behandlingen. Der var delvis tilslutning til forslaget, imens der til dele af forslaget blev udtrykt behov for yderligere behandling med henblik på at

belyse og justere centrale hovedpunkter i forslaget. Af denne årsag blev forslaget henvist til udvalgsbehandling i Fiskeri- Fangst og Landbrugsudvalget.

3. Høringssvar

Forslaget har været i høring i perioden fra 29. november 2023 til 24. januar 2024.

De afgivne høringssvar er vedlagt lovforslaget, hvilket er i overensstemmelse med formkravene opstillet af Inatsisartuts Formandskab.

Udvalget noterer sig, at længden af høringsperioden samt hvorvidt høringssvarene er tilstrækkeligt indarbejdet i forslaget har fyldt en del i den offentlige debat og i debatten under 1. behandlingen i Inatsisartut.

Til høringslængden bemærker Naalakkersuisut, at forslaget har været 8 uger i høring, hvor Naalakkersuisuts retningslinjer for høring kun kræver 4 uger. Hertil påpeges, at processen indtil fremlæggelsen af nærværende forslag har varet over 2 år siden fiskerikommissionens betænkning. Naalakkersuisut har oplyst udvalget, at de indkomne høringssvar har medført ændringer i mere end 15 af forslagets bestemmelser.

4. Forslagets historie og proces

Nuværende fiskerilov er fra 1996 med senere ændringer. Til efterårssamlingen 2017 blev forslaget til en ny fiskerilov fremsat for Inatsisartut og førstebehandlet, men faldt bort.

I 2018 blev fiskerikommissionen nedsat, som begyndte sit arbejde i 2019. Den bestod af en bred vifte af interessenter, herunder fra fiskerierhvervet, biologer, banker med videre. Kommissionens betænkning udkom i 2021. Den blev fremlagt på møder i Nuuk, Maniitsoq og Ilullisat. Sidenhen blev der afholdt fiskeriseminarer i Nuuk og Ilullisat, hvor interessenter deltog. Begge de forhenværende Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst har desuden afholdt borgermøder langs hele Vestgrønland i forbindelse med udarbejdelsen af nærværende forslag. Naalakkersuisut påpeger, at forslaget har udgangspunkt i fiskerikommissionens betænkning, men er også i høj grad påvirket af de seminarer, borgermøder samt dialogmøder, som er afholdt med fiskeriets interessenter. I sommeren 2023 blev der lavet en politisk forligsaftale med inatsiartuts partier, hvor de har haft mulighed for at komme med bidrag til forslagets indhold.

5. Deputationer

Udvalget har til behandlingen af nærværende forslag afholdt møder med deputationer fra følgende interessenter:

- QAK
- Royal Greenland
- Grønlandsbanken
- KNAPK
- Bank Nordik
- Grønlands Erhvervs Brancheudvalg for Eksporterhverv og Fiskeri

- SISA
- Polar Seafood Greenland
- Nutaaq Seafood ApS – under stiftelse
- Borgmestrene i de grønlandske kommuner: Avannaata Kommunua, Qeqqata Kommunua, Kommune Qeqertalik, Kommunqarfik Sermersooq og Kommune Kujalleq
- SIK
- Polar Seafood sammen med KNAPK

Udvalget finder det vigtigt at høre aktører og interessenter for at få belyst så mange af forslagens delelementer som muligt for at sikre en grundig udvalgsbehandling. Indholdet af møderne med de forskellige deputationer spænder vidt. Emnerne har været omhandlende finansiering, indhandlingssteder, kvotelofter, ejerskabsforhold med mere. Finans- og Skatteudvalget har tillige deltaget i disse møder.

6. Inddragelse af andre Inatsisartutudvalg

Til 1. behandlingen af forslaget blev mulighederne omkring inddragelse af andre udvalg fremhævet, idet lovforslaget har stor betydning for samfundet og dermed berøringsflader med flere udvalg under Inatsisartut. Dertil blev det drøftet, at alle partier og ikke kun partier repræsenteret i udvalget, kan inddrages i udvalgets arbejde.

Udvalget har under behandlingen besluttet at involvere Finans- og Skatteudvalget.

7. Orienteringsmøder og spørgsmål til Naalakkersuisut

Udvalget har til brug for udvalgets behandling af forslaget af to gange anmodet Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst om at besvare en række spørgsmål. Udvalgets spørgsmål er vedlagt som bilag 1 og Naalakkersuisuts besvarelser af 25. april og 29. april er vedlagt som bilag 2.

Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst har inviteret udvalget til et uformelt møde, som blev afholdt 29. april.

8. Samråd

Under behandlingen har udvalget to gange indkaldt Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst til samråd. Samrådsindkaldelserne er vedlagt som bilag 3 og svarene er vedlagt som bilag 4.

9. Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget noterer sig, at forslaget blev bredt debatteret under 1. behandlingen i Inatsisartut og mange af forslagens aspekter blev drøftet grundigt. Udvalget har til behandlingen afholdt møder med flere interessenter, der har bidraget til udvalgets overvejelser om forslaget. Ligeledes har udvalget indkaldt Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst til samråd, ligesom alle dem der ønskede foretræde for udvalget og søgte om foretræde blev imødekommet. Foretræde blev afholdt i henhold til forretningsordenen. På baggrund af bidrag fra møderne, har udvalget

behandlet forslaget. Hovedlinjerne af drøftelserne gennemgås i de følgende afsnit.

9.1. Kvoter, kvoteloft og Selvstyrejede virksomheder

En del af drøftelserne under 1. behandlingen angik forslagets bestemmelser om kvotelofter samt hvorvidt kvoternes procentandele bør justeres.

Forslaget fastsætter bl.a. nye procenter for kvoteloft på juridiske personer, enkeltpersoner og offentligt ejede selskaber. Bestemmelsen i § 32, stk. 1 nr. 1-5, pålægger kvoteloft for juridiske personer som en maksimal procentandel af den samlede TAC, der ikke må overstige:

- 1) *Rejefiskeri ved Vestgrønland: 20,000%.*
- 2) *Rejefiskeri ved Østgrønland: 33,333%.*
- 3) *Kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland, jf. § 28, stk. 1, nr. 4: 2,500%.*
- 4) *Krabbefiskeri ved Vestgrønland: 17,000%.*
- 5) *Kombineret havgående fiskeri af bestande, omfattet af § 28, stk. 1, ved Vestgrønland: 20,000%.*

Kvoteloftet for enkeltpersoner blev også drøftet under 1. behandlingen. Hertil blev definitionen af "enkeltperson" debatteret, idet en "enkeltperson" også ifølge forslaget vil omfatte dennes nærtstående samt deres direkte og indirekte ejerskab. I henhold til bestemmelsen i § 32, stk. 2, nr. 1-3 angives der, at enkeltpersoner ikke må besidde en kvoteandel af TAC, der overstiger:

- 1) *Rejefiskeri ved Vestgrønland: 12,500%.*
- 2) *Kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland: 2,500%.*
- 3) *Krabbefiskeri ved Vestgrønland: 12,500%."*

Ifølge Naalakkersuisut skal disse kvotelofter bidrage til at sikre en spredning af ejerskabet og dermed sikre, at kvoterne ikke koncentrerer på få hænder. For at leve op til bestemmelserne, vil det være nødvendigt for visse aktører at frasælge kvoteandele. Udvalget noterer sig, at der blandt partierne er blandede holdninger til dette.

Royal Greenland og dets virke var et gentagende emne under 1. behandlingen. Det blev under debatten bl.a. fremhævet, at Royal Greenland med forslaget får særbehandling i forhold til de øvrige private aktører.

Det fremgår af forslagets § 32, stk. 3, nr. 1-5, at offentligt ejede selskaber ikke har lov til at besidde, hverken direkte eller indirekte, en kvoteandel af den grønlandske TAC på over:

- 1) *Rejefiskeri ved Vestgrønland: 33,333%.*
- 2) *Rejefiskeri ved Østgrønland: 33,333%.*
- 3) *Kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland: 2,500%.*

4) *Krabbefiskeri ved Vestgrønland: 17,000%.*

5) *Kombineret havgående fiskeri af bestande ved Vestgrønland, omfattet af § 28, stk. 1: 40,000%.*

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget forklares denne forskel bl.a. med, at ”*I modsætning til de private selskaber har Royal Greenland særlige samfunds-, beskæftigelses- og sociale forpligtelser som ikke kan pålægges private selskaber.*” Desforuden ser Naalakkersuisut de anførte kvoteandele som en spredning af ejerskabet, idet, at Royal Greenland er offentligt ejet.

Udvalget noterer sig, at der blandt partierne var varierende holdninger til denne særbehandling. På den ene side anerkendtes det, at Royal Greenlands forpligtelser til at have indhandlingssteder åbne og sikre beskæftigelse og indhandlingsmuligheder også i steder, hvor det ikke af andre selskaber vurderes muligt at drive indhandlingsanlæg på konkurrencevilkår, må give en særstatus i fiskerilovgivningen. På den anden side ønskes det, at der sikres ens konkurrencevilkår for alle aktører, hvorfor det anses som forkert, at Royal Greenland får særbehandling i form af forskellige kvotemuligheder.

Efter at have gennemgået forslaget, konkluderer udvalget, at det er vigtigt at sikre lige konkurrencevilkår for alle aktører. Derfor anbefaler udvalget, at man i fremtidige kvoteallokeringer tager højde for at skabe ens konkurrencebetingelser for både Selvstyrejede og private virksomheder.

Flertallet i udvalget anbefaler, at i en given periode med en overgangsfase, skal kvoteandelen for reje-fiskeri i Vestgrønland for de statsligt ejede virksomheder gradvist reduceres til 33,33 % i takt med, at der indføres nye krav for andre virksomheder. Denne anbefaling er begrundet i, at Royal Greenland sammenlignet med private virksomheder har forskellige forpligtelser over for samfundet, herunder ansvar for beskæftigelse og sociale aspekter, hvilket de private virksomheder ikke på samme måde er pålagt. Dette gør Royal Greenland centralt i mange lokalsamfunds sociale og økonomiske liv. Hvis der kræves umiddelbare lige vilkår, omhandler nærværende begrundelse også, at negative konsekvenser for samfundet må undgås.

Flertallet anbefaler, at i processen med at tilpasse Royal Greenlands kvoter bør der enten etableres fuld privatisering eller et joint venture med lokale fiskere.

9.2. Ejerskab

Lovforslaget vil indføre 100 % grønlandsk ejerskab af alle fiskerier i Grønland. Der sættes ligeledes en overgangsperiode for at udfase det udenlandske ejerskab.

Udvalget noterer sig, at man skal have været fastboende i Grønland i 5 år for at erhverve sig licens.

Kravet om, at udenlandske ejere skal ud af det grønlandske fiskerierhverv vil ifølge bemærkningerne til lovforslaget have påvirkning på mulighederne for at skaffe kapital til kapitaltungt erhverv. Ligeledes kan forslagets krav om grønlandsk ejerskab have påvirkning på fiskerierhvervet eksempelvis i Syd- og Østgrønland, hvor et rederi med udenlandsk ejerskab opererer.

Forslaget danner mulighed for, at pensionselskaber skal kunne investere i fiskerierhvervet.

Udvalget bifalder Naalakkersuisuts ønske om at sikre 100% grønlandsk ejerskab af fiskeriressourcerne. Dette anser udvalget som et vigtigt skridt på vejen mod selvstændighed.

Udvalget bemærker hertil, at en del af landets kvoter tildeles EU. Som led i at sikre, at landets fiskeriressourcer tilkommer det grønlandske folk, opfordrer udvalget Naalakkersuisut til at undersøge mulighederne for, at EU-kvoterne i stedet kan tildeles de grønlandske fiskere.

Flertallet i udvalget anbefaler, at Naalakkersuisut fjerner dispensationsmulighed som muliggør udenlandsk ejerskab, ved at ændre det foreslåede lovforslag. Dette vil, efter lovforslagets endelige vedtagelse, sikre fuldt grønlandsk ejerskab af ressourcerne og dermed cementere ubetinget ejerskabsret.

9.3. Forvaltningsområder

Udvalget noterer sig, at forvaltningsområde 47 var et omdrejningspunkt for debatten under 1. behandlingen. Særligt blev de mulige konsekvenser af en delvis IOK-ordning samt kvoteloft på 2,5 % fremhævet under debatten.

Forslaget indfører en delvis IOK-ordning i forvaltningsområde 47 for joller under 6 meter. Det vil sige, at de aktører, som i dag fisker olympisk, har mulighed for at indgå i IOK-ordningen. Derved indgår de i fartøjssegmentet over 6 meter, som allerede er under IOK. Naalakkersuisut beskriver bl.a. i bemærkningerne, at denne ordning skal gøre fiskeriet mere effektivt samt skabe bedre muligheder for, at fiskerne selv kan tilrettelægge deres fiskeri.

Muligheden for at inddele forvaltningsområde 47 i tre områder blev desuden nævnt under 1. behandlingen.

Udvalget mener, at forvaltningsområde 47 samlet skal reguleres, hvor der i forvaltningsområdet kan tildeles kvoter på maksimum 2,5 %. Udvalget mener også, at den daglige forvaltning af område 47 skal opdeles i tre, og at dette skal gennemføres af Naalakkersuisut via bekendtgørelser.

9.4. Uddannelse

Udvalget bemærker, at der generelt udtrykkes behov for højere prioritering af uddannelse og forskning indenfor fiskeriområdet. Der udtrykkes behov for, at der igangsættes yderligere,

konkrete indsatser med henblik på øget viden og muligheder for forarbejdelse og forædling af fiskeriprodukter. Udvalget er derfor af den generelle holdning, at der bør afsættes midler til forskning, som er målrettet til at udbygge og forbedre mulighederne indenfor fiskeriet.

Ligeledes finder udvalget det positivt, at Naalakkersuisut under andre relaterede tiltag har nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at etablere et fiskeriøkonomisk institut.

9.5. Indhandlings-, udnyttelsespligt og beskæftigelse

Lovforslaget ændrer i indhandlingspligten i rejefiskeriet, således at aktører i rejefiskeriet ved Vestgrønland fremover vil have en indhandlingspligt på 25% af sin fangst og dermed mulighed for at forarbejde op til 75% ombord.

Dertil indføres en udnyttelsespligt på 85% af ens årskvote jf. § 35. Det muliggøres at sælge 8% af sin kvote, hvis aktøren ikke kan opfiske 85%. Det gøres tillige muligt at kvoteflekse 15%.

De af forslaget indførte procentdele var også til debat under 1. behandlingen.

Udvalget finder, at forslagets udnyttelsespligt på 85% af en årskvote kan belaste fiskerne, idet, at klimatiske og andre forhold kan gøre det umuligt at leve op til kravet.

Et flertal i udvalget opfordrer derfor Naalakkersuisut til at fremsætte ændringsforslag således, at udnyttelsespligten nedsættes til 75 %

I forslagets bemærkninger fremgår de forventede konsekvenser for beskæftigelse.

Licens og overgangsperiode for havgående IOK-fiskerier, 100% grønlandsk ejerskab, samt mulighed for yderligere aktører i det havgående hellefiskefiskeri ved Vestgrønland med IOK forventes at medføre en stigning i beskæftigelsen.

Den forhøjede produktionstilladelse, IOK i krabbefiskeri, IOK i havgående hellefisk, samt IOK i det kystnære jollefiskeri kan medføre en fald i beskæftigelse.

Udvalget finder det generelt vigtigt, at følgerne af en ny fiskerilov ikke skal gå ud over beskæftigelse i fiskerierhvervet.

Et flertal i udvalget opfordrer Naalakkersuisut om at øge minimumlandingspligten fra 25 % til 30 %. Dette for at sikre grundlag for muligheder beskæftigelsesmæssige, industrielle samt for følgeerhvervene til lands. Dette vil eksempelvis være med til at sikre bevarelse af fiskefabrikken i Aasiaat. Flertallets argument har også udgangspunkt i at være lydhør og indgå kompromis om udmeldinger fra høringen samt fra de fremførte under foretræde om hvor vigtigt det er at have industrier på land samt at sikre beskæftigelse. Ligeledes opfordrer et flertal i udvalget at Naalakkersuisut gennem løsningsforslag sikrer bevarelse af fiskefabrikken i Aasiaat, hvor man tidligere havde udtalelser om at skulle lukke.

10. Forslagets økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser ved forslaget realisering er beskrevet under forslaget almindelige bemærkninger.

Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut i bemærkningerne har forholdt sig til, hvorvidt dele af forslaget kan have en ekspropriativ karakter, der vil kunne udløse erstatningskrav. Loven er udarbejdet med sigte på at undgå en sådan situation.

Udvalget har noteret sig, at der har været udtrykt behov for nærmere afklaring af de anvendte konsekvensberegninger ved lovforslagets realisering. Udvalget finder det derfor nødvendigt, at de tal og beregninger, som ligger til grund for nærværende lovforslag uddybes og synliggøres.

På grund af usikkerheden i de økonomiske konsekvensvurderinger har udvalget stillet spørgsmål om disse. I overgangsperioden betragtes det som vigtigt af udvalget at sikre finansiering af initiativer, og derfor anbefaler udvalget, at Naalakkersuisut finder løsninger hvad angår finansieringsmuligheder og sikkerhedsstillelser til fiskerne for at understøtte deres fortsatte udvikling i overgangsperioden. Udvalget har bemærket, at det er uundgåeligt at adressere disse spørgsmål jævnfør fremlæggelser under høringer og ved direkte bidrag til processen.

11. Udvalgets indstillinger

- **Et flertal i udvalget bestående af Inuit Ataatigiit og Siumut indstiller forslaget til vedtagelse i den form, forslaget har, når Naalakkersuisut har fremsat de foroven nævnte opfordringer til ændringer.**
- **En mindretal i udvalget bestående af Naleraq skal om forslaget bemærke:**

”Fiskeriet er samfundets største indtægtskilde, og derfor er det afgørende at den bedste løsning findes til gavn for brugerne.

Det er vigtigt at lære af fejltagelserne fra 1990-erne, idet der var mange familier der blev ramt og som stadig lider under dette, hvor det er alvorligt, at samfundet ikke har fundet en løsning, men hvor man prøver at give nogen skylden.

Frem for at finde løsninger og uden at bruge syndebugke og endda uden at lære af fejlene, er vi ved at indføre en kæmpe omvæltning for samfundet.

Vi binder Grønland til Danmark og anser det som den eneste vej for handel, vi baner ikke vej for bedre priser for fiskerne og er ved at indføre udlån til store renter oveni i de dårlige priser, og dette vil ikke kun have store negative konsekvenser for fiskerne, men også resultere i en løsning med dårlige konsekvenser for priserne, hvilket Naleraq kalder for meget dårlig forretning, som vi på ingen måde er enig i.

Udviklingen viser at de op mod 200 tidligere rejsetrawlere nu er meget få, og disse som havde en indhandlingspligt har været til gavn for landanlæggene, men nu vil man i forbindelse med reformen ofre fabrikkerne, hvilket vil påvirke samfundet enormt, til trods for at fiskeriet er det vigtigste erhverv, uden overhovedet at tænke på at man i forbindelse med reformen vil ramme

en masse mennesker negativt og det ærgrer Naleraq meget at politisk med bind for øjnene og uden at høre brugerne vil gennemføre en ordning.

Man vil på bekostning af fiskerne, arbejderne og mange selvstændige indføre individuelle omsættelige kvoter, og Naleraq accepterer på ingen måde at man som føler heraf vil gennemføre en stor affolkning på kysten, og vi kan ikke forstå at andre ikke kan se det vi kan se, hvilket nok ender med at vi er nødt til at sige ”hvad sagde vi”.

Naleraq har meget svært ved at acceptere at man vil indføre en ordning, hvor man bruger formuleringer om at man vil støtte landets befolkning og fiskerne uden at fortælle hvad man ofrer. Vi er meget forundret over at at man samtidig med at man tager udgangspunkt i andre landes tankegang og pengestærke udlændinge snakker om grønlandsk ejerskab, da man vil ramme hjemmehørende markant.

Det er meget tydeligt, at man er ved indføre en ordning på baggrund af en tankegang som ikke er grønlandsk og hvor pengene alene er det centrale i arbejdet. Naleraq undrer sig meget over, at man med bind for øjnene har en respektløs og grov opførsel over for taberne.

Vi undrer os meget over og kan på ingen måde forstå at vi i vores politiske arbejde er ved at lave lovgivning, hvor vi ofrer vores mange landsmænd og stiller dem ringere.

Uden at have lært af de fejltagelser, som har haft indvirkning på mange mennesker, er vi ved at lave en lov, hvor ofrene og taberne er fiskerne, arbejderne, de selvstændige, ja hele den grønlandske befolkning. Vi har helt frem til det sidste brugt alle kræfter på at finde en løsning, men desværre har man samlet sig uden at have det grønlandske folk i fokus og uden overhovedet at lytte til omgivelsernes opråb.

Vinder meget få og begrænset. Det er meget tydeligt hvem man arbejder for, og det kan man ikke sidde overhørigt, hvor vinderne er dem som alene tænker i penge, og det værste er at vinderne for det meste er udefrakommende på bekostning af hjemmehørende og dem der skaber vækst her.

Vores kamp for at fiskeriloven skal indrettes og udvikles gennem et samarbejde med eksisterende aktører til gavn for mange hjemmehørende som muligt er ikke blevet hørt. Det er alvorligt at man uden at tage hensyn til organisationernes og andre aktørers bekymring agerer politisk med bind for øjnene og med respektløshed og er en af de ting vi absolut bør ændre i den måde vi kører vores samfund.

Naleraq har fundet det vigtigt at vi lærer af vores fejltagelser og finder en løsning, for vi ved jo at der er flere andre muligheder end IOK, og vi er meget forundrede over at nye aktører skal tildeles kvoter uden ansvarsforpligtelse og har bemærket at man slet ikke lytter til de eksisterende aktørers samarbejdsvilje.

Vi er i en alvorlig situation, hvor man ikke lytter til relevante organisationer, hvor nogle ikke overraskende er bekymret og vi hører fra Naleraq deres udmeldinger om deres bekymring og behov for tilpasning som vil have konsekvenser for samfundet.

I Naleraq er vi grundlæggende meget forundret over at man i sidste øjeblik vil indgå kompromis om den største fejl, som er at loven ikke kommer til at ligebehandle og gælde ens for alle. Og man er ikke interesseret i at indhente oplysninger om ændringens konsekvenser. Naleraq anser det som fuldstændig uacceptabelt, at man med bind for øjnene vil indføre ændringer i Grønlands vigtigste erhverv og anser det ikke alene for uacceptabelt at man uden at høre organisationerne vil træffe en beslutning over hovedet på landets befolkning.

De selvstændige aktører fratages ikke alene store værdier, men man vil også skade deres vilje til at være med til at udvikle og være medfinansierende. Vi er bekymret over at man ikke afdækker de mulige negative økonomiske konsekvenser for de offentlige selskaber og at det kan have negative konsekvenser for befolkningen, når man ikke har sikret sig

finansieringskilder, ligeledes skaber det offentlige bekymring hos befolkningen på kysten ved at man undlader at nævne hvilke fabrikker hos de offentlige selskaber man vil lukke.

Dårlig planlægning, tilfældige beslutninger, undladelser af oplysninger om hvilke fabrikker der skal lukkes og at man træffer beslutninger uden at kunne fortælle de negative konsekvenser må anses som overgreb på befolkningen, som skaber utryghed.

I Inatsisartut kan vi ikke godkende et lovforslag uden at kende konsekvenserne, ligeledes kan vi ikke gennemføre en løsning alene med forhåbning om at det nok skal gå. Såfremt landets indtjening på bostederne ikke skal ødelægges fuldstændig, bør man finde en løsning, hvor man er klar over de økonomiske samt andre konsekvenser.

Man behøver ikke at gentage fejltagelserne i forbindelse med beslutningerne om atlantlufthavnene, for vi hører nu allerede de konsekvenser fraflytterne fra Kangerlussuaq vil have, konsekvenser som vi fra starten af har påpeget som man nu for sent er ved at indse, nu er kommunerne endda begyndt at råbe op om erstatninger, da de konsekvenser som vi var bekymret for og italesat for døde øre nu bliver til realiteter.

Under og efter høringen af lovforslaget om fiskeri har Naalakkersuisut været på mange rejser rundt i landet, hvor de foretog en yderligere høring for at sikre sig deres politiske baglands støtte. Bortset fra enkelte og delvist enige viste de mange høringssvar og de meget få tilpasninger, at organisationer og forskellige relevante aktører ikke følte sig hørt.

Siden førstebehandlingen og indtil nu har man afholdt foretrædender for relevante aktører og organisationer. Der er gået næsten en hel måned uden politisk snak og forhandlinger, og først til allersidst indgik koalitionen interne forhandlinger. Resultatet af dette viste, at de vil indføre ændringer uden egentlig at have fundet vejen og uden at have hørt på relevante aktører og organisationer.

Befolkningerne har haft forhåbninger om at politikerne ville finde den bedste løsning for de allerfleste i Grønland. Efter lovning om åbent styring og udtalelser om at oppositionen blot råber op, har man nok ikke forestillet sig at vi ville nå til det punkt, hvor grønlænderne bliver gjort til tabere.

Men desværre ville de 2 største partier ikke høre andres meninger og vælger i dag at udøve deres magt. Der er nok ikke nogen tvivl om at dem som har gennemført meget dårlige løsninger igen vil stille op til valg for at rette op deres forseelser.

Vi acceptere ikke at man ofrer landets befolkning, vi accepterer ikke at man ofrer mange fiskere og vi acceptere ikke at de lave en lovgivning, hvor man forskelsbehandler de selvstændige og det offentlige, og derfor har vi ikke godkendt at man ikke ligestiller, og vi skal kraftigt opfordre til at loven gælder ens for alle.”

- **Et mindretal i udvalget** bestående af Demokraatit skal om forslaget bemærke:

"Fra demokraatits side har vi fra starten af meddelt at vi ønsker en fiskerilov der skaber vækst og udvikling. Vi har ligeledes af flere omgange sagt at vi bør have en lov der baserer sig mere på markedsvilkår. Man skal huske på at fiskeriet er vores eneste reelle eksport. Det er den største og næsten eneste bidragsyder til vores store og dyre velfærdssamfund.

Vi har der ud over manglet nogle valide samfundsmæssige økonomiske beregninger der kan danne grundlag for en fiskerilov. Læser man alene lovforslagets bemærkninger så kan man se at det kommer til at have store konsekvenser. Naalakkersuisut skriver selv at det vil have store samfundsmæssige konsekvenser både økonomisk og beskæftigelsesmæssigt. Det indrømmes at det vil koste arbejdspladser. Det indrømmes at det bliver svært at finansiere fiskeriet. Man har endda udset det offentligt ejede Royal Greenland som garantistiller i rejefiskeriet. Det i sig selv er konkurrenceforvridende. Men forudsætningerne ændre sig også nu da udvalgets flertal vil

fratage store dele af deres rejekvote og samtidigt beregne både direkte- og indirekte kvoter under samme kvoteloft.

Vi har fra starten af været kritiske over for lovforslaget. Vi har været bekymret for at vi som samfund bliver fattigere og at vi ved at straffe enkelte virksomheder hårdt ville få et massivt investeringsproblem i de forskellige segmenter. Vi var bekymrede for at det ville koste en lang række arbejdspladser både til lands- og til vands.

Hvis vi så ser på udvalgets betænkning, så er vi fra Demokraatit ikke mindre bekymret. Som man kan læse i betænkningen har vi mødt alle de aktører der kommer til at leve under den lov. Fiskerne, bankerne, organisationerne m.m. Og deres opråb kan man ikke komme udenom. I bund og grund mener næsten dem alle sammen at vi bør gøre det her ordentligt ud fra et ordentligt grundlag.

Jeg vil komme med nogle mere konkrete bemærkninger her:

1) Høringen har været yderst kritisabel. Ikke nok med den er afholdt hen over julen, som næsten samtlige organisationer kritiserede, så har Naalakkersuisut ikke ønsket at imødekomme langt de fleste høringsvar. Mange af de svar der er givet er godt underbygget af essentielle interesser i forskellige sektorer.

2) Det skal understreges at der IKKE har været nogle politiske forhandlinger på baggrund af lovforslaget. Efter lovforslagets tilblivelse har der kun den sidste time været forhandlet om indholdet. Det er på ingen måde acceptabelt rent politisk. I særdeleshed hvis man snakker om åbenhed og inddragelse.

3) Vi mener at fastsættelse af kvotelofterne i er begrundet med gode nok analyser. Vi mener ikke man bør straffe eksisterende virksomheder der har opbygget deres virksomheder i 40 år. Et kvoteloft på 20% for alle selskaber vil frigive så meget kvote at der ingen er til at finansiere udviklingen. Bankerne og pensionselskabet SISA har meldt klart ud at de i det mindste skal have mere løbetid på kvoteandelsperioden. Det imødekommes ikke af flertallet og det kommer til at have katastrofale økonomiske konsekvenser.

4) Vi er ikke enige i at kvoter der kan ejes af enkeltpersoner skal være 12,5%. Hvad med hvis det gavner samfundet og fiskeriet bedre hvis den grænse er højere? Det ved ingen fordi Naalakkersuisut heller ikke har gode nok beregninger på dette.

5) Direkte og indirekte ejerskab under samme kvoteloft skaber investeringsproblemer. Vi så gerne vi kiggede mere på den nuværende islandske model, hvor hjemmehørende kapitalstærke selskaber får mulighed for at investere i fiskeriet.

6) Udenlandsk ejerskab vil forbydes eller vil det det? Man har forlænget perioden for at tilbagelevere kvoteandele fra 5-10 år og har der ud over en dispensationsmulighed. Det kræver med den nye lov sådan set kun en postkasse her i landet for et pensionselskab i 5 år uagtet hvor den kommer fra, så kan man købe kvoter. Det er tvetydigt og sådan kan man ikke lave lovgivning efter vores mening. Og tager man alle forhold i loven i betragtning så er det ikke en hensigtsmæssig måde at gøre det på.

7) Vi er enige i at indførsel af IOK er en god ting også i det indenskærs fiskeri. Det skaber nogle bedre rammer for fiskerne og giver bedre mulighed for udvikling for de der vil det. Man skal huske på at de der overgår til fiskeriet vil få tildelt en kvote der svare til det de i forvejen fisker. Man skal dog være opmærksomme på forvaltningen. Man skal ikke sætte den samlede TAC på hellefisk ret meget ned før det kan få store konsekvenser for nogle.

8) Vi er store tilhængere af at fiskeriet efter rejser indenskærs bliver tildelt produktionstilladelse på 75%. Vi synes generelt set at indhandlingspligten skaber uhensigtsmæssige udfordringer for de enkelte fisker i forhold til at opnå bedste pris for deres fisk og skaldyr. Vi er dog i mod udnyttelsespligten sættes til 85%. Det er naturligvis ikke hensigtsmæssigt hvis for mange aktører ikke fisker deres kvote fuldt ud, men der skal ikke være mulighed i loven for at man kan blive pålagt at tvangssælge dele af sin kvoteandel. Det er ikke gode rammevilkår.

Som sagt så skal den her lov behandles ordentligt på et ordentligt grundlag. Der skal ligge gode samfundsøkonomiske og beskæftigelsesmæssige analyser til grund for vores arbejde. Det gør der ikke nu og derfor kan vi naturligvis ikke støtte op om lovforslaget."

Med disse bemærkninger, og med den i betænkningen anførte forståelse, skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Kristian Jeremiassen
Formand

Jens Napātók'
Næstformand

Harald Bianco

Mikivsuk Thomassen

Jens Kristian Therkelsen

Karl Tobiassen

Jens-Frederik Nielsen